

Sygn. akt V KK 393/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 lutego 2018 r.,
sprawy **D. W.**skazanego z art. 197 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 5 kwietnia 2017 r., sygn. akt XVII Ka .../17
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.
z dnia 12 grudnia 2016 r., sygn. akt VI K .../16,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 12 grudnia 2016 r. (sygn. akt VI K .../16) D. W. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Orzeczono także zakaz wszelkiego kontaktowania się z pokrzywdzoną na okres 5 lat oraz zakaz zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 100 m na okres 5 lat. Wyrok ten w zakresie skazania został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 kwietnia 2017 r.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając temu rozstrzygnięciu:

„1. rażące naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., polegające na niesłusznym oddaleniu przez Sąd Odwoławczy wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność ustalenia, czy przeżyty przez pokrzywdzoną w przeszłości gwałt oraz pozostawanie przez pokrzywdzoną pod wpływem alkoholu i narkotyków w momencie zdarzenia mogło mieć wpływ na zaburzenie prawidłowego postrzegania przez nią rzeczywistości i wystąpienie ewentualnych urojeń, brak należytego uzasadnienia stanowiska w tym zakresie, co w stopniu poważnym naruszyło prawo do obrony oskarżonego D. W.;

2. rażące naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Odwoławczy nie rozpoznał należycie wszystkich zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, w szczególności:

a) zarzutu obrazy przepisów postępowania, mającej bezpośredni wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez oddalenie przez Sąd I instancji wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka N. D. na okoliczność tego, iż około tygodnia po zdarzeniu pokrzywdzona miała zjawić się w miejscu zamieszkania oskarżonego, albowiem okoliczność, która miała zostać udowodniona, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy zeznania świadka N. D. mogły podważyć wiarygodność zeznań pokrzywdzonej co do przebiegu inkryminowanego zdarzenia oraz zachowania pokrzywdzonej po zdarzeniu, w szczególności lęku odczuwanego przez pokrzywdzoną w stosunku do oskarżonego;

b) zarzutu obrazy przepisów postępowania, mającej bezpośredni wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o odsłuchanie nagrań z telefonu komórkowego oskarżonego na okoliczność przebiegu zdarzenia oraz zachowania pokrzywdzonej tuż przez rzekomym zgwałceniem, albowiem dowód był nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności, podczas gdy bezpośrednio zaznajomienie Sądu ze wskazanym materiałem dowodowym pozwoliłoby na ustalenie prawidłowego przebiegu zdarzenia;

3. *rażące naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. i art. 457 § 3 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Odwoławczy nie rozpoznał należycie wszystkich zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego i nie odniósł się do nich w uzasadnieniu swojego orzeczenia, co spowodowało przyjęcie przez Sąd Odwoławczy wadliwych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji i miało istotny wpływ na wydane w niniejszej sprawie orzeczenie.”*

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu Rejonowego i o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu pozwalającym na rozpoznanie jej w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Przed omówieniem kasacji konieczne jest poczynienie kilku uwag. Podkreślić zatem wypada, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego przesłanki wniesienia są dużo bardziej restrykcyjnie ukształtowane, niż ma to miejsce w przypadku apelacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. O rażącym naruszeniu prawa w znaczeniu tego przepisu można mówić tylko w odniesieniu do jego bardzo poważnego naruszenia, zbliżonego w swojej randze do bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Kasacja, zwłaszcza z uwagi na konieczność jej sporządzenia przez podmiot profesjonalny, nie może sprowadzać się jedynie do wykazania niezadowolenia z prawomocnego rozstrzygnięcia sądu, ale wskazać konkretnie wady orzeczenia, których charakter jest tak dalece widoczny, że pomimo prawomocności tegoż rozstrzygnięcia musi ono zostać wzruszone. Rozważana kasacja nie zawiera tej rangi zarzutów.

Zarzut z pkt. 1 praktycznie nie poddaje się racjonalnym rozważaniom, gdyż opinia biegłych nie pozwalała jednoznacznie przesądzić wpływu alkoholu i środków odurzających na percepcję pokrzywdzonej. Sąd odwoławczy kwestię tę analizował

w kontekście wysuniętego zarzutu apelacyjnego (s. 5 uzasadnienia wyroku). Tam też jasno odnosi się do gołosłownego charakteru wniosków obrony o rzekomej traumie pokrzywdzonej związanej z rzekomym uprzednim zgwałceniem. Sąd Najwyższy nie widzi potrzeby rekapitulowania w tym miejscu wywodów Sądu odwoławczego, gdyż bezpodstawność zarzutu jawi się jako oczywista. Identycznie należy odnieść się do omówionej przez Sąd odwoławczy kwestii oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie N. D. Trudno odnaleźć w kasacji wskazówkę, jakie naruszenie procedury skarżący wiąże z oddaleniem przez Sąd wskazanego wniosku dowodowego i jakie miałyby mieć ono wpływ na treść orzeczenia. Jego sens wszak opierał się na czysto hipotetycznych i gołosłownych twierdzeniach obrony o braku strachu ze strony ofiary, czego dowodem miało być jej rzekome pojawienie się już po zdarzeniu w pobliżu miejsca zamieszkania sprawcy.

Gdy zaś chodzi o zarzucane naruszenie procedury w obliczu oddalenia wniosku dowodowego o odsłuchanie nagrań z telefonu komórkowego, które rzekomo miały zmienić optykę spojrzenia na inkryminowane zdarzenie – to sposób uzasadnienia rażącego charakteru owego naruszenia i jego wpływu na treść finalnego rozstrzygnięcia nie została przez skarżącego wykazana w sposób satysfakcjonujący. Rację ma prokurator w odpowiedzi na kasację, wskazując na inne (znacznie silniejsze) dowody w postaci rozmowy pomiędzy pokrzywdzoną a późniejszym sprawcą na portalu Facebook i nieprzydatność wnioskowanego dowodu w obliczu już zebranego materiału dowodowego.

Nie zostało również należycie wykazane uchybienie podniesione w ostatnim z wyartykułowanych zarzutów. Przemawia za tym lakoniczność i jednoczesna ogólnikowość wyводу kasacji, bez wykazania, w jaki istotny sposób rzekome mankamenty w argumentacji Sądu odwoławczego miałyby wpłynąć na finalne rozstrzygnięcie. Zdaniem Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy dopełnił standardu kontroli odwoławczej, rozważając w sposób adekwatny zarzuty apelacyjne. Biorąc pod uwagę jakość i zakres wywodów samej apelacji – Sąd był uprawniony do przyjęcia zaprezentowanego sposobu podsumowania swoich rozważań w tej materii.

Z powyższych powodów kasacja podlegała oddaleniu jako oczywiście bezzasadna.

